

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ØSTIFTERNES BRANDFORSIKRING

1939 ✧ 29. JUNI ✧ 1949

KØBENHAVN

MCMXXXXIX

ØSTIFTERNES
BRANDFORSIKRING

ØSTIFTERNES BRANDFORSIKRING

1939 * 29. juni * 1949

AF

ROBERT HOVE

Justitsministeriets tilforordnede ved brandforsikringen

UDGIVET SOM MANUSKRIFT

FOR TILLIDSMÆND OG MEDARBEJDERE VED
BRANDFORSIKRINGENS 60-ÅRS-DAG
DEN 29. JUNI 1949

MED ET PORTRÆTTILLÆG

OVER DE NUVÆRENDE
BESTYRELSESMEDLEMMER M. FL., BRAND-
DIREKTØRER OG DE FAST ANSATTE
FUNKTIONÆRER

KØBENHAVN
MCMXXXIX

ØSTIFTERNES BRANDFORSIKRING runder den 29. juni 1949 de 60 år. Bestyrelsen har ønsket, at den runde dag skal markeres ved, at der i tilslutning til jubilæumsskriftet på 50-års-dagen gives en kortfattet fremstilling af udviklingen gennem de sidste 10 år samtidig med, at der for første gang udsendes et billedhæfte af branddirektørerne.

For alle, der gennem årene har levet sig ind i Østifternes Brandforsikrings virken, vil denne form for markering af de forløbne 10 år stå som den rette, idet man herved netop finder det bedste udtryk for det, der bærer og karakteriserer foreningen. Det er de ca. 150 branddirektører og ca. 1200 vurderingsmænd, som udgør stammen i foreningen. Fordelt, som de er, i de mange mindre distrikter øerne over og valgt ved simpel stemmeflerhed på distriktsmøderne af medlemmernes midte, borger de for, at der opnås intim kontakt med interessenterne, og at det selvstyre opretholdes, som var foreningens fanemærke i kampårene, og som der siden er værnet om som det mest værdifulde i foreningen. De vil aldrig blive embedsmænd af den type, som man sang om på et møde i Ringsted den 7. maj 1874 vendt mod Landbygningernes Brandforsikrings branddirektører:

Branddirektør! Branddirektør! se han skal være fin,
han slukker med champagneskum og ej med brændevin.
Et brandforhør, et brandforhør, det let går op i røg,
når højvelbårenheden kommer med sit køretøj.

Og en ting til — ved branddirektørernes og vurderingsmændenes store antal og valg måden bliver de udtryk for den alsidighed,

som præger foreningens interessenter — det rene land, landsbyer og København uden for voldene — gårdejere, håndværkere, husmænd og Storkøbenhavns mangfoldige erhvervsgrupper, omend udviklingen naturlig har ført med sig, at hovedparten er gårdejere og håndværksmestre.

At branddirektører og vurderingsmænd foruden at hævde de foreningsmæssige værdier har forstået at røgte den forretningsmæssige side, giver brandforsikringens udvikling gennem årene et fuldgyldigt bevis for.

Som det samlende organ for foreningen fungerer den af generalforsamlingen valgte bestyrelse, der består af 24 medlemmer, nemlig formand og næstformand, to medlemmer for hvert af Østifternes ni amter og fire medlemmer for København, Frederiksberg og omegnskommunerne. Formand og næstformand vælges af generalforsamlingen. Med generalforsamlingen og bestyrelsen som de øverste foreningsorganer ledes foreningen af den administrerende direktør og et forretningsudvalg bestående af direktøren, formanden og næstformanden og fire af bestyrelsen af dens midte valgte medlemmer.

I de forløbne ti år har foreningen indenfor bestyrelsens og branddirektørernes og vurderingsmændenes kreds mistet mange gode mænd, hvis minde holdes i ære i foreningen. Mest fremtrædende var tabet af den administrerende direktør Holger Leth-Rasmussen, som pludselig afgik ved døden i marts 1943. Leth-Rasmussen var knyttet til brandforsikringen fra 1908 og blev i 1924 administrerende direktør. Han var en betydelig faglig dygtighed og havde sin store andel i brandforsikringens vækst i årene fremefter. Han var en venlig og hjertelig mand, hans vindende væsen var som udsprunget af det fynske land, som han oprindeligt hørte til, og bragte ham i venskabsforhold til de mange repræsentanter for foreningen, som hans arbejde førte ham i forbindelse med. Det var altid en oplevelse at være sammen med ham ved foreningens møder, og hans bortgang betød en personlig sorg for mange.

Den 1. juli 1943 tiltrådte Niels Friis som administrerende di-

rektør. Han kom fra en kontorcheftsstilling i Finansministeriet og medbragte herfra den administrative erfaring og arbejdsevne, som karakteriserer Centraladministrationens øverste embedsmænd. Med sin fremtrædende åndelige aktivitet ville han ikke nøjes med den almindelige akademiske grad cand. jur., men tilegnede sig tillige ved aftenlæsning graden cand. polit. Den herved erhvervede statistiske indsigt, som er af den største betydning for en brandforsikring af Østifternes størrelse, har han i fuldt mål bragt til anvendelse i de sager, som han har forelagt generalforsamling, bestyrelse og forretningsudvalg, og det i en så klar form, at materialet blev forståeligt for alle. Hans initiativ har allerede givet sig udslag på en række områder, og han lader ikke med sin gode vilje et problem ligge, som han mener trænger til bearbejdning. Føjes her-til, at han ved sine gode egenskaber hurtigt er kommet i fortrinlig personlig kontakt med foreningens repræsentanter, vil det forstås, at foreningen regner med hans fortsatte virke for denne som et aktiv, der vurderes højt.

I de forløbne 10 år har gårdejer, landbrugskandidat Dinesen stadig fungeret som formand. Dinesen blev vurderingsmand for Odense amts 3. distrikt i 1919, indvalgte i bestyrelsen i 1922, blev næstformand i 1930 og formand i 1935. Gennem de mange år har Dinesen vundet sig en sikker position blandt medlemmerne, der værdsætter hans erfaring, samvittighedsfuldhed og interesse for foreningen. Hans ihærdige arbejde for, at alle modstridende anskuelser i de store sager skal komme frem, før der skrives til afstemning, hans besindighed og loyalitet gør ham til den ideelle formand og forhandlingsleder.

For vor 85-årige næstformand Søren Jensen Hyldegaard nærer foreningens medlemmer en særlig veneration. Han symboliserer i sin person og sit virke fremfor nogen anden de demokratiske ideer, som har båret foreningen frem. Han kæmpede for brandforsikringen allerede i 1888 før dens oprettelse og blev samme år branddirektør for Sorø amts 3. distrikt, hvilket hverv han endnu varetager. Han blev indvalgt i bestyrelsen i 1903 og næstformand i

1935. Ingen kan således tale med en sådan styrke om foreningens traditioner og de heri liggende værdier som Hyldegaard, men hans blik er ingeniørlunde kun vendt mod fortiden. Ved drøftelserne af nutidens problemer giver han ofte værdifulde bidrag, og hans arbejde som branddirektør er af højeste kvalitet. Hvad han ikke har skaffet til brandforsikringen af Ringsted Klostermarks bygninger, er ikke værd at have.

Forretningsudvalget har gennem de forløbne 10 år bestået af de samme medlemmer foruden de forannævnte de to erfarne og dygtige branddirektører snedkermester Frederik Hansen og gårdejer Morten Mortensen og de tidligere folketingsmænd J. Chr. Jensen og N. P. Andreasen, hvilke to sidste navnlig på amtsmøderne gennem belysning af de almindelige spørgsmål, der er fremme i tiden, har bidraget til at give møderne et forløb, der rakte ud over det rent forsikrings-saglige, og som under tilhørernes store påskønnelse åbnede for videre perspektiver.

I denne foreningsmæssige opbygning af brandforsikringen har de forløbne 10 år ingen indgribende ændringer bragt. Det bør dog nævnes, at repræsentationen i bestyrelsen for København, Frederiksberg og omegnskommunerne (Gentofte, Lyngby-Tårnbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Hvidovre, Rødovre, Store-Magleby, Tårnbæk og Dragør kommune) ved vedtægtsændring i 1943 er blevet udvidet fra 2 til 4 medlemmer for at skaffe Storkøbenhavn med dens ca. 13.000 forsikringer til en forsikringssum af ca. 900 millioner kr. en mere ligelig repræsentation i forhold til forsikringens andre områder.

Endvidere er ved vedtægtsændring i 1948 bestemt, at ethvert bestyrelsesmedlem for at opnå den nøjeste kontakt med sit valg-område skal være ejer af en i foreningen forsikret ejendom i og have bopæl i dette område, medmindre generalforsamlingen bestemmer afvigelse herfra.

Hvad distriktsinddelingen angår, blev der i 1947 vedtaget en plan, hvorefter antallet af distrikter ved ledighed skulle nedbringes fra 159 til 129. Den nuværende distriktsinddeling har i det

hele og store ligget fast siden kampårene ved foreningens oprettelse. Den måtte derfor i høj grad blive præget af datidens forhold. Dersom der på en egn var arbejdet med godt resultat for foreningen, blev distrikterne fastlagt herefter, således at de kun omfattede enkelte kommuner, omvendt kom de distrikter, hvor der ikke var opnået så godt resultat, til at omfatte flere kommuner. Denne historiske arv har bevirket, at der fandtes 32 distrikter med under 200 forsikringer og 45 distrikter med en branddirektørindtægt af under 600 kr. Den planlagte regulering tilsigter at give branddirektørerne et så stort arbejdsstof, at der kan erhverves den fornødne forsikringsmæssige erfaring og sikres en reel økonomisk interesse i arbejdet. Ved reguleringen vil der tillige ske en tilpasning efter nugældende lokale og trafikmæssige forhold. Den planlagte nedsættelse af distrikternes antal med 30 vil under hensyn til nutidens forbedrede trafikforhold ikke forringe branddirektørernes kontakt med interessenterne. At denne for brandforsikringen særegne kontakt vil vedblive at bestå, vil fremgå af, at brandforsikringen efter reduktionens gennemførelse vil have 129 branddirektører mod Landbygningernes 33 og Husmandsbrandkassens 60 branddirektører i samme område.

Som et led i effektiveringen af branddirektørers og vurderingsmænds arbejde er ved vedtægtsændring i 1947 bestemt, at branddirektører og vurderingsmænd fratræder med udgangen af det regnskabsår, hvori de fylder 70 år, og ved vedtægtsændring i 1948, at branddirektører og vurderingsmænd skal være ejere af en i foreningen forsikret ejendom i og have bopæl i det område, hvori de er valgt. Afvigelse fra disse bestemmelser kan i særlige tilfælde vedtages af forretningsudvalget.

Endelig skal af ændringer i branddirektørernes stilling i de forløbne 10 år nævnes de ved vedtægtsbestemmelse i 1948 gennemførte nye regler for branddirektørernes aflønning. Lige fra foreningens stiftelse har branddirektørlønnen været beregnet efter forsikringssummen — efter den seneste udformning til 1 øre årlig af hver 100 kr. ikke-genforsikret forsikringssum i distriktet med ad-

gang for bestyrelsen til at nedsætte lønnen, således at den bragtes i passende forhold til branddirektørens arbejde. Denne nedsættelsesregel var i Københavns og Frederiksberg kommuner og dele af omegnskommunerne benyttet til at nedsætte lønnen til $\frac{1}{3}$ øre. Mod dette beregningsgrundlag for branddirektørlønnen kunne rejses to berettigede indvendinger. For det første, at forsikringssummernes størrelse ikke er det direkte udtryk for en brandforsikrings økonomiske stilling. Det er derimod indtægten, hvoraf udgifterne, herunder branddirektørlønnen, skal afholdes, hvilket altså vil sige, at lønnen rigtigt bør beregnes af den i distriktet indtjente præmie. Der er ingen reel begrundelse for at lade distrikter med bygninger med høj forsikringssum og lav præmie, f. eks. beboelsesejendomme, afkaste højere lønninger end distrikter med ringere forsikringssum og højere præmie. Dernæst savner det begrundelse at lade genforsikringsspørgsmålet som efter de hidtil gældende regler influere på branddirektørlønnen, således at der kun beregnes løn af ikke-genforsikrede ejendomme. Spørgsmålet om, i hvilket omfang en forsikringsvirksomhed vil genforsikre, er afhængig af en risikobedømmelse af de forsikrede bygninger og forsikringsvirksomhedens økonomiske styrke, og branddirektørens arbejde bliver det samme, hvad enten et større eller mindre antal ejendomme i distriktet er genforsikret. Det var derfor naturligt, at spørgsmålet om ændring i aflønningsformen toges op, efter at foreningen ved oprettelsen af en ny genforsikringskontrakt pr. 1. april 1947 gik over til at beholde en betydelig større del af risikoen end tidligere for egen regning og indskrænke genforsikringsafgivelsen.

Efter den i 1948 vedtagne ændring i vedtægtens § 52 lønnes branddirektørerne nu efter det rigtige princip, nemlig 3 % af årspræmien i distriktet. For at undgå, at aflønningen efter det nye princip i distrikter med særlig lav præmie kommer ned under, hvad der må anses for påkrævet for at sikre brandforsikringen tilgang af kvalificerede branddirektører, er det fastsat, at lønnen dog mindst skal udgøre 2 kr. i gennemsnit pr. forsikring i distriktet.

Af interesse er også den nye bestemmelse om, at forretnings-

udvalget i undtagelsestilfælde kan fastsætte personlige tillæg under hensyntagen til særlige forhold.

Krigens år gjorde lykkeligvis ingen indgreb i foreningens virksomhed. På det tidspunkt, da skyerne trak sig mest truende sammen, nemlig i begyndelsen af 1944, måtte bestyrelsen godkende en af forretningsudvalget vedtaget plan for at sikre foreningens fortsatte virksomhed for det tilfælde, at postforbindelsen mellem landsdelene blev afbrudt. Planen gik ud på, at der på Fyn, Lolland-Falster og Bornholm skulle oprettes midlertidige kontorer, der under ledelse af landsdelenes bestyrelsesmedlemmer skulle opkræve præmier, opgøre skader og udbetale erstatninger og modtage nyindtegninger. Heldigvis blev det ikke nødvendigt at føre planen ud i livet.

Det lykkedes også i krigsårene med enkelte undtagelser at gennemføre de 3 årlige amtsmøder, hvorpå der fra ledelsens side med rette lægges så megen vægt. Det er på disse møder, at kontakten knyttes med foreningens videste kreds af tillidsmænd — vurderingsmændene — og hvor ledelsen får det klareste indtryk af de problemer, som foreligger i det daglige arbejde ude i kredsene. Distriktsmøderne har nu taget deres faste form: Formandens redegørelse for foreningens stilling og uddeling af sølvbægre til de veltjente tillidsmænd, den administrerende direktørs saglige foredrag og tyngdepunktet i møderne — de mange udtalelser fra tillidsmændene og direktørens svar på disse. Til denne saglige del føjes et lille foredrag med tilknytning til foreningens historie, fællesspisningen og de mange taler under denne, hvor det ofte lykkes at skabe en stemning, der rækker ud over den rent forsikrings-tekniske baggrund for møderne.

Kom således brandforsikringen vel gennem krigsårene, satte de af krigen skabte forhold sit dybe præg på foreningens arbejde. Allerede på forretningsudvalgsmødet den 7. september 1939 kunne direktør Leth-Rasmussen meddele, at han var indtrådt i et udvalg til tilrettelægning af en ordning, der skulle sikre befolkningen mod krigsskade-risikoen, og fra 1942 begyndte kontorets arbejde med

opkrævning af de foreløbige krigsforsikringspræmier. De stigende byggeomkostninger med deraf følgende forhøjelse af forsikringssummerne medførte for branddirektører, vurderingsmænd og hovedkontoret en overordentlig stigning i arbejdet. Nogle tal vil illustrere dette arbejde:

	<i>om- vurderinger:</i>	<i>prisstignings- begæringer:</i>
Regnskabsåret 1939—40	2.700	
1940—41	7.687	
1941—42	14.336	
1942—43	13.525	3.609
1943—44	10.226	10.128
1944—45	5.893	7.812
1945—46	1.917	1.739
1946—47	2.339	2.851
1947—48	2.778	5.449
1948—49	3.889	13.909

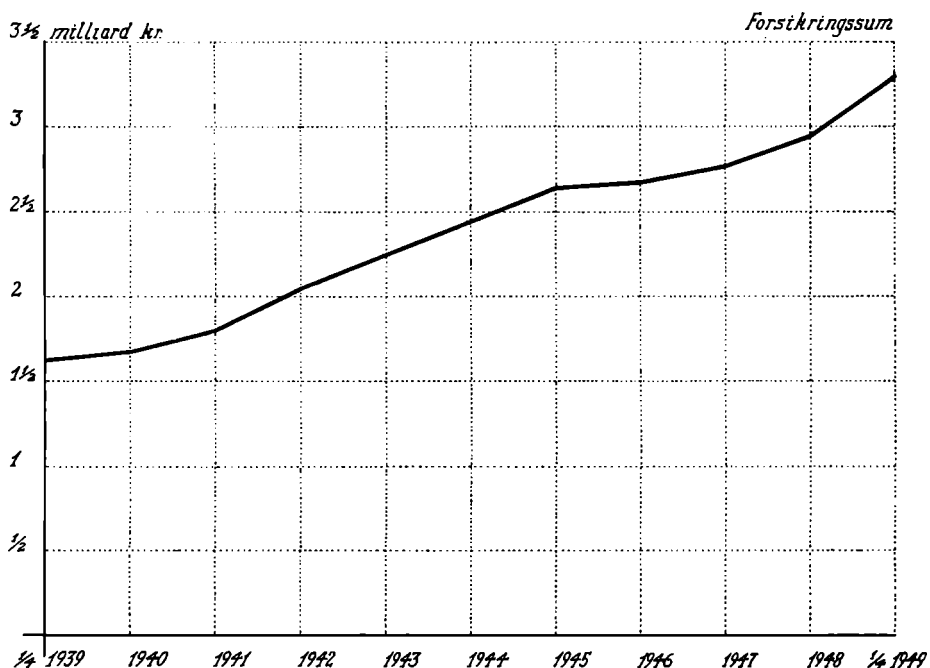
Brandforsikringen baserer med rette forsikringsforholdet på den af foreningens vurderingsmænd foretagne opgørelse af de forsikrede værdier, idet man først gennem denne omhyggelige, sagkyndige bedømmelse af værdierne under forhandling med ejeren opnår sikkert grundlag for, hvilken risiko foreningen løber med hensyn til forsikrede værdier, og hvad ejeren kan regne med i tilfælde af brandskade. Uanset at omvurderingen i de første krigsår tog til med voldsom fart, holdt man fast ved de gældende regler, men fra 1. april 1942 måtte man for at lette fremgangsmåden ved forhøjelse af forsikringssummerne på grund af prisstigning indføre forhøjelse efter ejerens begæring (prisstigningsbegæringer) uden sædvanlig vedtægtsmæssig vurdering. Som det ses af foranstående opstilling har prisstigningsbegæringerne fået stor praktisk betydning. Når der stadig i betydeligt omfang finder vedtægtsmæssig omvurdering sted til forhøjelse, er grunden den, at man for at sikre et holdbart udgangspunkt for prisstigningsbegæringerne begrænsede disses anvendelse til tilfælde, hvor ejendommen var vurderet

indenfor de sidste 10 år, og der ikke efter vurderingen havde fundet væsentlig om- eller tilbygning sted.

Ordningen med prisstigningsbegæringer har betydet en væsentlig belastning for vurderingsmænd og branddirektører, idet den forretningsgang, som fastlagdes ved ordningens indførelse, og hvorved de lavere gebyrer til tillidsmændene for deres arbejde med prisstigningsbegæringerne begrundedes, ikke kunne gennemføres. Det viste sig nemlig, at vurderingsmændene ikke som påregnet kunne nøjes med blot i deres hjem at påføre den fra ejeren fremsendte prisstigningsbegæring tarifieringsoplysninger og grundrids og efter indførelse i vurderingsprotokollen videresende begæringen til hovedkontoret, men vurderingsmændene måtte i vidt omfang indfinde sig hos ejeren og på stedet bistå ved begæringens udfyldelse. Hertil kom, at vurderingsmændene fandt det ubehageligt at opkræve den ejeren påhvilende del af gebyret, hvorfor denne del af gebyret i mange tilfælde ikke opkrævedes. Ved den pr. 1. marts 1949 indførte ændrede ordning, hvorefter gebyret opkræves af brandforsikringen samtidig med, at det forhøjes noget, skulle man være nået frem til en tilfredsstillende løsning af forholdet.

Under de i det forløbne tiår skete voldsomme stigninger i byggepriser er det en økonomisk livssag for foreningens medlemmer at følge med i stigningen gennem en forhøjelse af forsikringssummen og derved undgå underforsikring. Dette gælder ikke blot ved en total brandskade, hvor enhver er klar over, at der uanset bygningernes højere værdi ikke udbetales mere end forsikringssummen, men også ved en partiel skade, idet der f. eks., hvor bygningerne kun er forsikret for halvdelen af værdien, kun udbetales halvdelen af skaden, selv om forsikringssummen overstiger skadesbeløbet. Den forsikrede har jo ved kun at forsikre halvdelen af værdien overtaget halvdelen af brandrisikoen selv, og det må give sig udslag også ved opgørelsen af partiel skade. For at varetage medlemmernes interesse på dette område har foreningen dels til stadighed gennem de lokale tillidsmænd og dels ved direkte henvendelse til medlemmerne henledt disses opmærksomhed på betyd-

ningen af at følge med i prisstigningen. Dette er senest sket i begyndelsen af 1949 ved udsendelsen af 54.000 meddelelser til interessenterne, hvilket er resulteret i 20.000 begæringer om forhøjelse. Det forløbne tiår er da også karakteriseret ved en mægtig stigning i forsikringssummerne, således som det fremgår af nedenstående kurve:

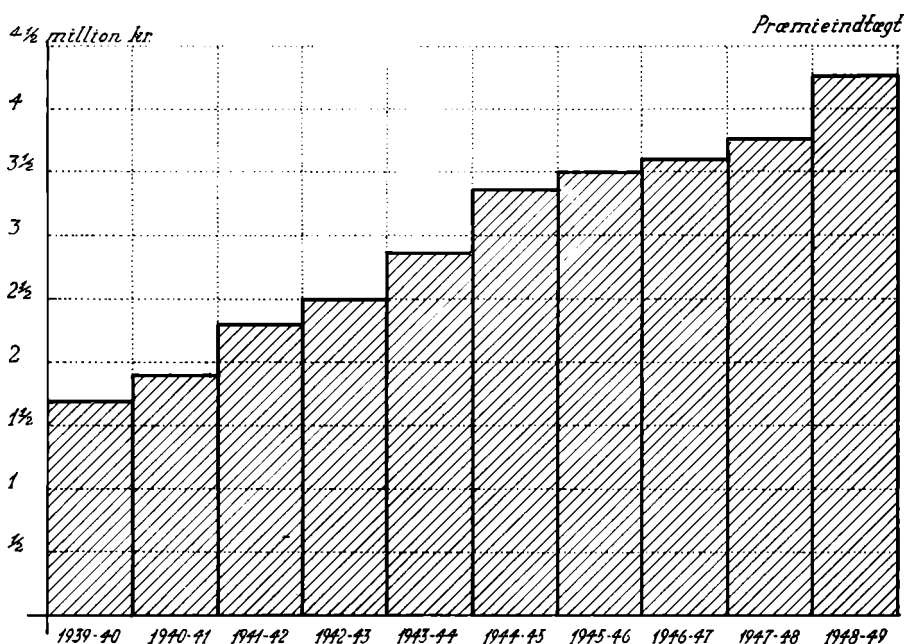

Tages kurvens begyndelses- og sluttal, udgjorde forsikringssummen pr. 1. april 1939 1.615.060.126 kr. og pr. 1. april 1949 3.306.963.746 kr., hvilket altså vil sige, at forsikringssummen er fordoblet i tiåret. Det afgørende spørgsmål bliver herefter, om denne mægtige stigning dækker stigningen i byggeomkostninger. Om disses stigning foreligger oplysninger, hvorefter byggeprisen for et husmandsbrug, når prisen ved verdenskrigens udbrud i september 1939 sættes til 100, i marts 1949 udgør 236, altså en stigning med $1\frac{1}{3}$. For halvhøje bebyggelser opgør Statistisk Departementet

ment stigningen for samme tidsrum til 208, altså godt en fordobling. Ved besvarelsen af det rejste spørgsmål må regnes med, at der pr. 1. april 1939 har foreligget nogen underforsikring, og at der i tiåret er sket en nettotilgang på ca. 4.000 forsikringer. Svaret må da blive det, at foreningen vel i vidt omfang er fulgt med i prisstigningen, men opmærksomheden må stadig være henvendt på at holde forsikringerne oppe på byggeprisniveauet.

I tråd med denne forhøjelse af forsikringssummerne er gået en forøgelse af præmieindtægterne eller rettere en større stigning end væksten i forsikringssummerne, idet det er en kendt sag, at præmiestigningen ikke kan nøjes med at følge forhøjelsen i forsikringssummerne, fordi brandrisikoen forøges udover denne forhøjelse.

Stigningen i præmieindtægten fremgår af nedenstående figur:

I det forløbne tiår har der været arbejdet meget med præmie-satserne. Der er således blevet udarbejdet ny tarif pr. 1. april 1942 og pr. 1. april 1947. De stigende forsikringssummer måtte

for landbrugsbygninger — og da navnlig for de stråttækte — medføre en tyngende byrde, og ledelsen har da også til stadighed haft opmærksomheden henvendt på at gøre, hvad der indenfor rammerne af forsvarlig dækning for risikoen kunne gøres for at lette denne byrde. Det er derfor med stor tilfredshed, at man i de seneste år har kunnet imødekomme de større landbrugsejendomes interesse i en nedsættelse af præmien. Allerede den nye tarif af 1947 medførte en sådan lettelse, og denne linje er fortsat ved præmienedsættelse i 1948 og vil efter al sandsynlighed også blive fulgt i 1949.

Et stort og vanskeligt spørgsmål, som gennemarbejdedes ved tariffen af 1947, er interessenternes opdeling i tarifgrupper og fastlæggelsen af disse gruppers samvirken.

Fra gammel tid har brandforsikringen ligesom de andre gensidige brandforsikringer, der arbejder med et uensartet forsikringsmateriale, været opdelt i grupper. Disse grupper er for Østifternes Brandforsikrings vedkommende:

1. Hårdttækte beboelsejendomme på landet.
2. Ejendomme på landet til handel, håndværk og industri.
3. Mindre hårdttækte landbrugsejendomme.
4. Større hårdttækte landbrugsejendomme.
5. Mindre stråttækte landbrugsejendomme.
6. Større stråttækte landbrugsejendomme.
7. Beboelsejendomme i Københavns forstæder og på Frederiksberg.
8. Andre ejendomme i Københavns forstæder og på Frederiksberg.

Der ligger det rigtige i en sådan opdeling, at man bør tilstræbe at samle for sig de grupper, som har en ensartet karakter og følgelig ensartet risiko, og på grundlag af en gennem årene ført skadesstatistik nå frem til at fastlægge den rigtige præmie for gruppen. Principet bliver derfor, at hver gruppe forsikringsmæssigt skal hvile i sig selv, men principet bør ikke gennemføres i sine yderste

konsekvenser. Det må her tages i betragtning, at opdelingen i grupper hviler på et skøn, der ikke kan udøves med absolut sikkerhed, for tiden drages således grænsen mellem mindre og større landbrugsejendomme ved 30.000 kr. forsikringssum. Der skal også udøves et skøn ved fordelingen af foreningens udgifter på de enkelte grupper, mange udgifter er således fælles for hele foreningen, og navnlig må tages i betragtning, at foreningen udgør et hele, at den store spredning af risikoen over de mange interessenter er af væsentlig betydning for foreningens soliditet, og at en absolut gennemført adskillelse mellem grupperne betyder foreningens opløsning i en række gruppeforsikringer. Der kræves altså både en opdeling i ensartede grupper og en økonomisk samvirken mellem grupperne for at nå den rigtige funktion af foreningen.

På disse forskellige hensyn hviler den nye tarifs § 9. Herefter opgøres hver tarifgruppes økonomiske resultat særskilt hvert år på grundlag af regnskabet og den førte statistik m. m. Fremkommer der et overskud, henlægges det til gruppens ekstrarfond, mens et fremkommet underskud fradrages denne. Når en gruppes ekstrarfond har nået en af bestyrelsen fastsat størrelse, ydes der gruppens forsikrede bonus eller præmienedsættelse i forhold til årspræmien.

Udover gruppernes ekstrarfond samles foreningens fælles midler i en fælles dispositionsfond og en fælles reservefond. Mens der til reservefonden foretages henlæggelse efter lovgivningens regler, henlægges til dispositionsfonden dennes og reservefondens renter og 20 % af hver tarifgruppes årsoverskud.

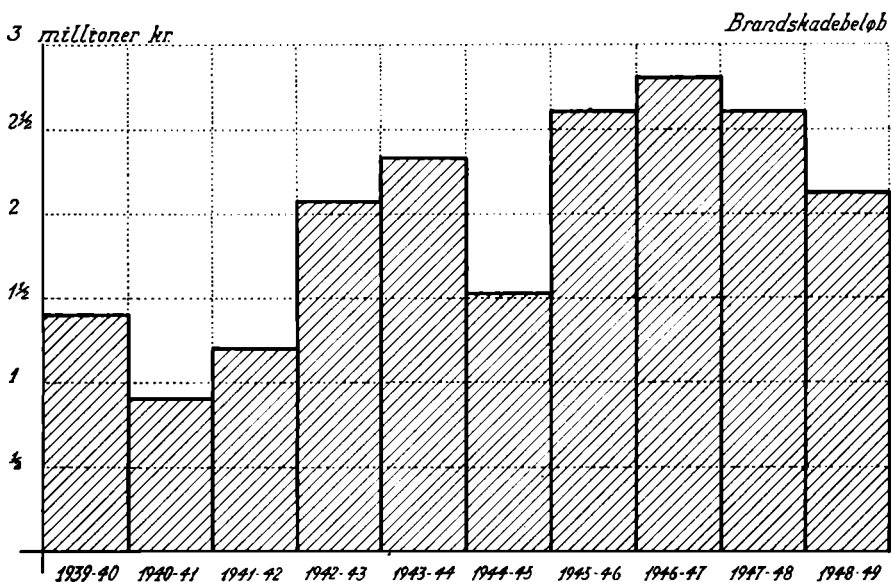
Såfremt en gruppe har opbrugt sit ekstrarfond, kan bestyrelsen bestemme, at dennes underskud foreløbig eller endelig skal bæres af dispositionsfonden, dog at der, såfremt et sådant udlagt beløb ikke er dækket inden tre år af senere overskud for gruppen eller endeligt af dispositionsfonden, pålignes gruppen en ekstraopkrævning, der ikke kan overstige 100 % af præmieindtægten. For afholdelsen af det yderligere underskud gives detaljerede regler i den pågældende tarifbestemmelse.

Det vil af ovenstående ses, at der ved nyordningen nås den ud-

ligning af ekstragruppernes og de fælles interesser, som hensynet til foreningens trivsel kræver.

Viser således foreningens præmieindtægt en stigning gennem de forløbne ti år, gælder dette desværre også med hensyn til brandskaderne.

Tallene fremgår af nedenstående figur:

Mens således brandskaderne i de første tre år — 1939—40, 1940—41 og 1941—42 — holdt sig på linje med de foregående år med tab fra ca. 900.000 kr. til ca. 1.400.000 kr., steg de — bortset fra et enkelt år — 1944—45 ca. 1.500.000 kr. — til 2 millioner kr., 2½ million kr. og et år til 2.800.000 kr.

Forklaringen på denne stigning, som er fælles for alle bygningsbrandforsikringer, må søges i de større tab, fremkaldt ved forsikringssummernes vækst, ved anvendelse af dårligt brændsel, ekstraordinært slid på materiel på grund af vanskelighederne ved nyanskaffelse, men også i en stigning af uagtsomhedsbrandene, efter at påpasseligheden i de første krigsår havde fortaget sig.

Der er jo visse brandskader, som er uafværgelige. Dette gælder blandt andet brandene fremkaldt ved lynnedslag, som i det meste af tiårsperioden har ligget på 150.000 kr. — 300.000 kr. årlig, men i 1943—44 steg til ca. 625.000 kr. og i den tørre sommer 1947—48 til ca. 530.000 kr.

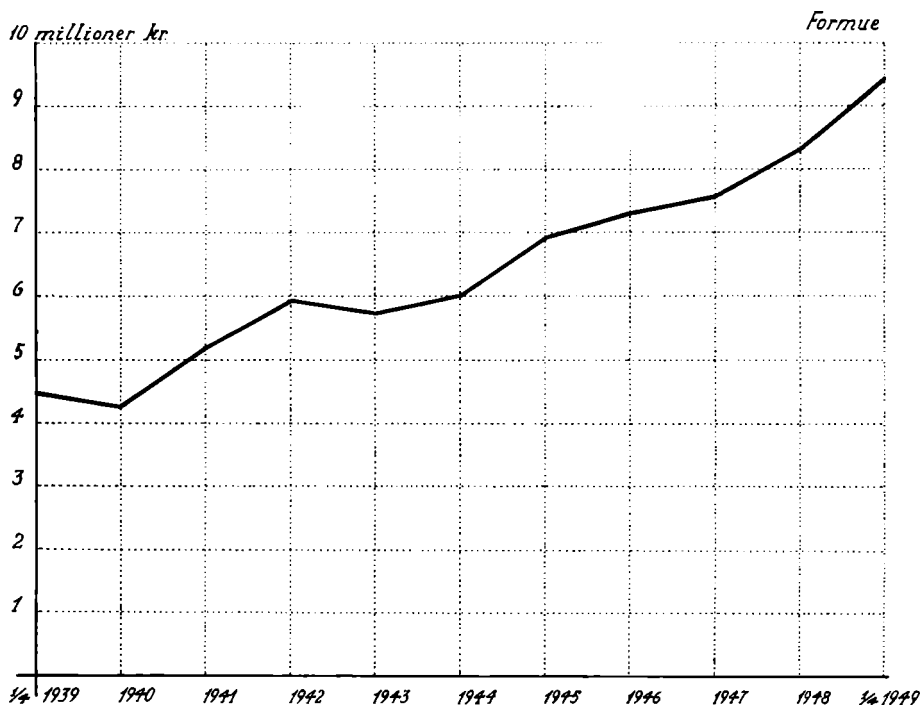
Under tidens vanskeligheder med materialevedligeholdelse må henføres elektricitetsbrandene, der i de sidste fire år har givet et tab på omkring $\frac{1}{2}$ million kr. årlig. På samme regning i forbindelse med anvendelse af dårligt brændsel må skrives brandene hidrørende fra opvarmning, kogning og tørring, der i størstedelen af tiårsperioden har givet et årligt tab fra 400.000 kr. til 700.000 kr. De store tal vidner dog om, at agtpågivenheden ikke har været tilstrækkelig, og dette sidste gælder fuldt ud om brandene fremkaldt ved tobaksrygning, som i 1942—43 kostede brandforsikringen ca. 330.000 kr., heraf landsbybranden den 23. juni 1942 på Drejø alene 225.000 kr., i 1946—47 460.000 kr. og i 1947—48 210.000 kr. Trods megen propaganda er det heller ikke lykkedes at begrænse brandskade, forvoldt ved børns leg med tændstikker. Disse har i de seneste år udgjort en stadig stigende procentdel, 8—10—12 % af den samlede brandskade og kulminerer i sidste regnskabsår — 1948—49 — med ca. 470.000 kr. eller nærvæd 25 % af den samlede brandskadeerstatning.

I forbindelse med brandskadetabene skal fremhæves, at foreningen i tiåret har truffet den nyordning gennem oprettelsen af en ny genforsikringskontrakt at beholde en større del af risikoen for egen regning. På grund af forsikringssummernes stigning i de første krigsår blev resultatet af den da gældende genforsikringskontrakt, at henimod 40 % af årspræmien afgaves i genforsikring. Dette forhold rettedes ved den nye genforsikringskontrakt således, at nu kun 20 % af præmien afgives i genforsikring — en ændring, der er udtryk for, at foreningen gennem den i tiåret stedfundne konsolidering er i stand til at holde en større del af forsikringerne for egen regning.

Tilbage er endnu at kaste et blik på udviklingen af foreningens medlemstal og formue i det forløbne tiår.

Medlemstallet udgjorde den 1. april 1939 63.716 og den 1. april 1949 68.467, altså en forøgelse med 4.751 medlemmer eller godt 7 %. Det må ved denne medlemsstigning tages i betragtning, at udvidelse af medlemstallet stort set kun kan ske gennem nybyggeriet, og at dette i krigs- og efterkrigsårene har været ekstraordinært ringe. Der kan derfor regnes med, at foreningen tilnærmelsesvis har fået den tilgang af nybyggeriet, som der tilkommer den efter dens størrelse, men det er et område, hvor foreningens levedygtighed giver sig et tydeligt udtryk, og der lægges derfor fra ledelsens side gennem dens arbejde i marken megen vægt på at fremhæve betydningen af og fremme denne side af foreningens virksomhed.

Hvad foreningens formue angår, vil udviklingen fremgå af nedenstående kurve:

Det ses således, at formuen er steget fra 4.461.944 kr. den 1. april 1939 til 9.506.556 kr. den 1. april 1949, altså med 5.044.612 kr., hvilket vil sige, at formuen i det forløbne tiår er fordoblet. Bortset fra regnskabsårene 1939—40 og 1942—43 viser kurven en stadig formuestigning. I regnskabsåret 1939—40 skyldes formuetilbagegangen et kurstab på obligationer på ca. 295.000 kr. og i regnskabsåret 1942—43 det store brandskadetab, idet lynnedslagsbrande alene kostede ca. 400.000 kr. og landsbybranden på Drejø 225.000 kr.

Denne konsolidering af foreningen gennem den betydelige formuestigning må fastslås med den største tilfredshed af foreningens medlemmer. Den betyder en styrkelse af foreningens konkurrence-duelighed, idet stigningen betyder, at en væsentlig større del af foreningens administrationsudgifter kan bæres af renterne af formuen, og den giver foreningen en reserve, som i modgangstider med stigende brande, hvilket foreningen som de andre brandforsikringer har oplevet før i tiden og må regne med i fremtiden, vil bære over vanskelighederne.

I naturlig tilknytning til formuestigningen har ledelsen i den forløbne tid haft opmærksomheden henvendt på at placere formuen bedst muligt under tilbørlig hensyntagen til sikkerhedskravene. Mens foreningens formue tidligere kun har været anbragt i sparekasser og kreditforeningsobligationer, anbringes formuen nu på en bredere basis. Der er herved tilstræbt to ting, dels at opnå en højere forrentning og dels ved at sprede midlerne over flere formueobjekter at forringé risikoen for tab. Som et led i denne udvikling besluttede bestyrelsen i 1946 at indkøbe andenprioritetsobligationer til et beløb af ca. 800.000 kr. og i 1948 at købe faste ejendomme for en million kr. og på Københavns Børs noterede aktier for et beløb af en million kr. Disse indkøb foretoges under den omhyggeligste hensyntagen til sikkerhedsmomentet og med bistand af den på dette område fortrinlige sagkundskab, som findes i bestyrelsen.

I tilknytning til bemærkningerne om foreningens økonomiske stilling skal endnu nævnes en sag, som det voldte ledelsen stort besvær at bringe til en for foreningen god afslutning. I 1945 ansatte Københavns Skattedirektorat foreningen i skat til kommunen. Dette skete ved en nyfortolkning af den kommunale skattelovgivning, som siden 1903 — altså i over 40 år — havde været fortolket således, at de i henhold til lov af 12. april 1889 oprettede gensidige brandforsikringsforeninger var fritaget for kommunal skattepligt. Rent bortset fra den økonomiske byrde, som der ved denne nyfortolkning lagdes på foreningen, betød denne fortolkning, at der skabtes en urimelig forskel i skattemæssig henseende mellem 1889-selskaberne og de gamle selskaber — Landbygningernes Brandforsikring, Købstædernes almindelige Brandforsikring og Københavns Brandforsikring, hvis skattefritagelse ikke blev bestridt, og dermed en forringelse i konkurrencemæssig henseende af Østifternes Brandforsikring. Gennem en række forhandlinger med myndighederne lykkedes det ledelsen at få ophævet skatteansættelsen, således at ligestillingen i skattemæssig henseende indenfor de gensidige brandforsikringsforeninger bevaredes.

Ti år er jo ikke noget jubilæumstal, men lagt til de forudgående 50 år, får disse år deres traditionsrige baggrund og særlige vægt. For enhver medarbejder ved Østifternes Brandforsikring drejer det sig ikke blot om arbejdet og det økonomiske udbytte, som dette giver, men også om glæden ved at tilhøre en forening, der har vokset sig stærk på et sundt samfundsmæssigt grundlag. Det er ud fra dette synspunkt, at bestyrelsen har ønsket at give branddirektører og vurderingsmænd og derigennem medlemmerne en lille oversigt over udviklingen i det forløbne tiår — en udvikling, som gennem den stedfundne fremgang og konsolidering giver løfte om, at foreningen vil være i stand til i fremtiden at videreføre sit arbejde under hævvelse af de gennem foreningens virketid skabte traditioner.

PORTRÆTTILLÆG

OVER DE NUVÆRENDE BESTYRELSESMEDLEMMER M. FL.,
BRANDDIREKTØRER OG DE FAST ANSATTE
FUNKTIONÆRER

Foreningens formand og næstformand

**M. C. DINESEN, R. af Dbg.
gårdejer, landbrugskandidat
Hårby
formand**

**S. J. HYLDEGAARD, R. af Dbg.
branddirektør
Ringsted
næstformand**

Justitsministeriets tilforordnede

**ROBERT HOVE
vicepræsident for sø- og
handelsretten**

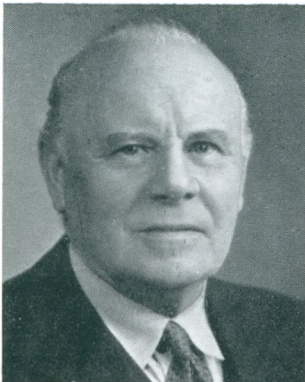
Forretningsudvalgets øvrige medlemmer

N. P. ANDREASEN
fhv. folketingsmand
Jyderup

FR. HANSEN
snedkermester
Ryslinge

J. CHR. JENSEN
fhv. folketingsmand
København

MORTEN MORTENSEN
gårdejer
Bønnet

NIELS FRIIS, R. af Dbg.
cand. jur. & polit., adm. direktør

Bestyrelsens øvrige medlemmer

MARCUS BLEM, R. af Dbg.
Rentier
Rønne

NIELS FRYRUP
kontorchef, exam. Juris
Ordrup

ANDR. CLAUSEN, R. af Dbg.
gårdejer
Kåstrup

JOHS. CLAUSEN
lømrermester, sognerådsformand
Kåstrup

ALFR. DINESEN
gårdejer, sognefoged
Kong

PETER G. FANGEL
guldmed
Arup

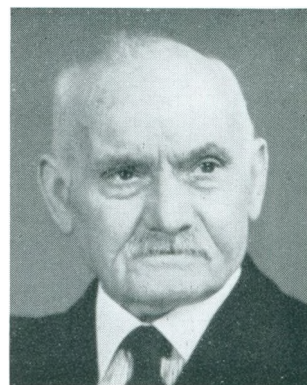
POUL GROES
overretssagfører
Rungsted

JENS JENSEN
gårdejer
Barup

JENS A. JENSEN
gårdejer
Nørre-Hyllinge

J. P. LARSEN
gårdejer
Sengeløse

VERNER NIELSEN
gårdejer, inspektør
Seerup

HANS OLSEN
tørmester
Ordrup

VILH. OLSEN
bygmester
Ringsted

AXEL H. PEDERSEN
landsretssagfører
København

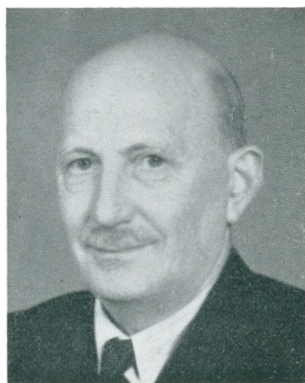
NIELS PEDERSEN
gårdejer
Bukkebølle

VIGGO PETERSEN
kreditforeningsrepræsentant
Åker

SIMON J. SIMONSEN
gårdejer
Uggeløse

PETER SØBYE
gårdejer, sognefoged
Jordløse

Foreningens valgte revisorer

NIELS BECH
tømremester
Skårup F.

OLE OLSEN
gårdejer
Nørre-Åslev

BRANDDIREKTØRERNE

1. distrikt. **A. C. JENSEN**
kreditforeningsrepræsentant
Lille-Skensved

3. distrikt. **CARL ANDERSEN**
gårdejer
Dåstrup

4. distrikt. **L. P. THOMSEN**
kæretmager, kommunekasserer
Havdrup

5. distrikt. **CHR. SØRENSEN**
sognefoged
Østed

6. distrikt. **GEORG HANSEN**
tørmester
Nørre-Hvalsø

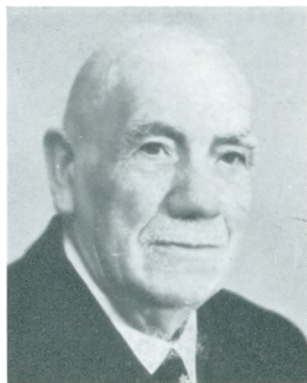
7. distrikt. **THORVALD RASMUSSEN**
gårdejer, sognefoged
Svøgerslev

**København
amt og
København,
Frederiksberg
og Gentofte
kommuner**

**Københavns
amt og
Københavns,
Frederiksborg
og Gentofte
kommuner**

8. distrikt. JENS A. JENSEN
gårdejer
Nørre-Hyllinge

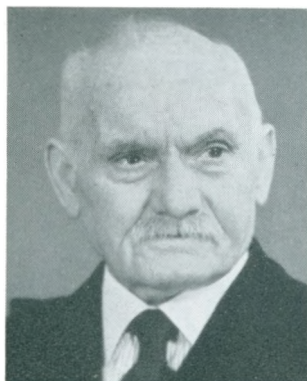
9. distrikt. CHRISTOFFER HANSEN
fhv. sognefoged
Roskilde

10. distrikt. H. P. MADSEN
fhv. gårdejer
Tune

11. distrikt. ALF HERM. MADSEN
murermester
Greve

13. distrikt. J. P. IARSEN
gårdejer
Sengeløse

14. distr. H. S. KROGGAARD PEDERSEN
bogholder, distriktsformand
Ballerup

**København
amt og
København,
Frederiksberg
og Gentofte
kommuner**

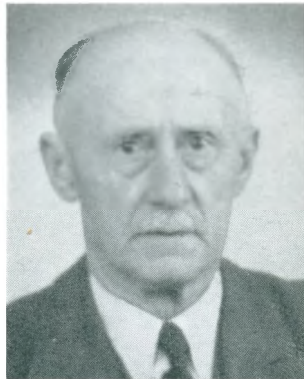
15. distrikt. **AAGE ANDERSEN**
gårdejer
Tågerup

16. distrikt. **JOHS. LAURITZEN**
arkitekt
Hellerup

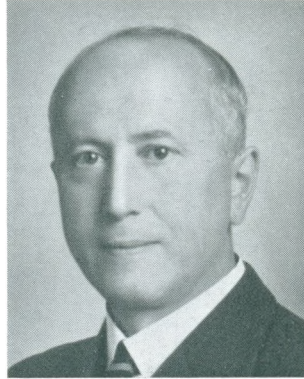
17. distrikt. **H. P. LARSEN**
lørmester
Brønshøj

18. distrikt. **OLUF ANDERSEN**
mørmester
Måløv

19. distrikt. **H. CHR. PEDERSEN**
mørmester
Glostrup

20. distrikt. **KNUD MADSEN**
underdirektør
Hellerup

**Københavns
amt og
Københavns,
Frederiksberg
og Gentofte
kommuner**

21. distrikt. **AKSEL KRUSE**
forretningsfører
Roskilde

22. distrikt. **A. STÆHR JOHANSEN**
rådmand
Frederiksberg

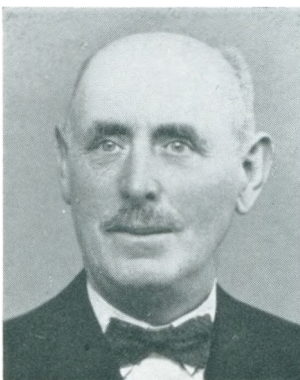

23. distrikt. **CHR. CHRISTIANSEN**
arkitekt, bygningsinspektør
København

24. distrikt. **A. JENSEN, R. af Dbg.**
amtsskatterådsformand, sognefoged
Nærum

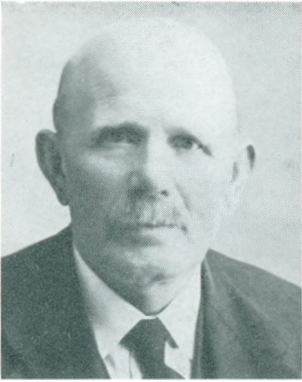
**Frederiksberg
amt**

1. distrikt. **NIELS NIELSEN**
gårdejer
Langstrup

2. distrikt. **N. P. CORNELIUSSEN**
parcellist
Esbønderup

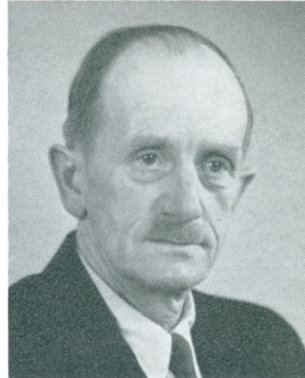
3. distrikt. KR. PETERSEN
gårdejer
Græsted

4. distrikt. HANS ANDERSEN
gårdejer, sparekassedirektør
Skæred

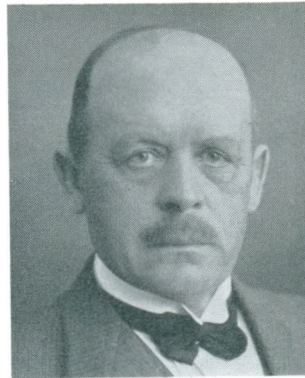
5. distrikt. N. J. LARSEN
fhv. gårdejer
Asserbo

6. distrikt. CHR. BJERREGAARD
gårdejer
Ølsted

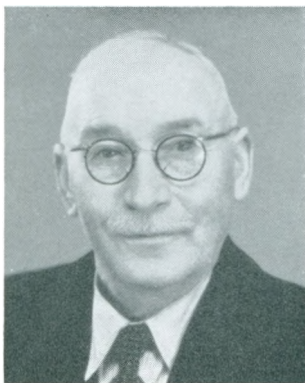

7. distrikt. SIMON J. SIMONSEN
gårdejer
Uggeløse

8. distrikt. PETER HANSEN
muremester
Ølstykke

**Frederiksborg
amt**

9. distrikt. **VILH. L. JOHANSEN**
murermester
Rungsted

10. distrikt. **O. NIELSEN**
fhv. gårdejer, vurderingsformand
Dalby

11. distrikt. **JENS O. JENSEN**
tømrermester
Skuldelev

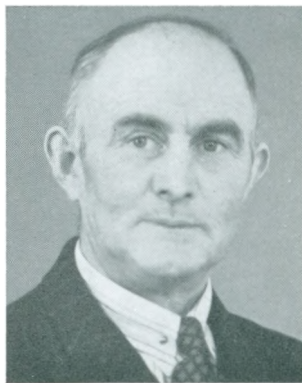

12. distrikt. **EMIL PETERSEN**
tømrermester
Hornbæk

Holbæk amt

1. distrikt. **L. ARILDSEN**
tømrermester
Tølløse

2. distrikt. **AXEL SØRENSEN**
gårdejer
Kirke-Eskilstrup

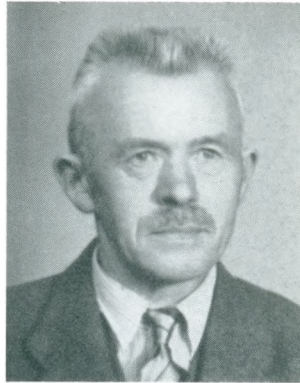
3. distrikt. **CHRISTEN NIELSEN**
tømrermester
Søstrup

4. distrikt. **SVEND NIELSEN**
gårdejer
Tuse

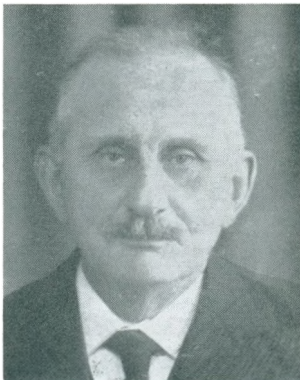
5. distrikt. **EINAR MADSEN**
revisor
Hørve

6. distrikt. **JENS JOHANSEN**
mørrermester
Syvendekøb

7. distrikt. **A. CHRISTIANSEN**
tømrer- og snedkermester
Jyderup

8. distrikt. **JØNS P. SØRENSEN**
mørrermester
Eskebjærg

Holbæk amt

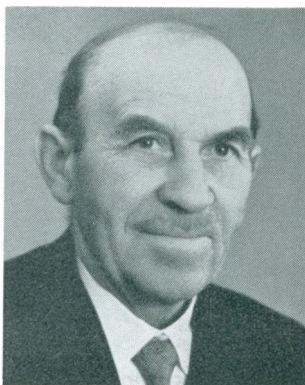
9. distr. **ANDR. CLAUSEN, R.** af Dbg.
gårdejer
Kåstrup

10. distrikt. **ALFRED JENSEN**
gårdejer, sognefoged
Bjerge

11. distrikt. **NIELS LARSEN**
tømrermester
Veddinge

12. distrikt. **PETER NIELSEN**
murermester
Vig

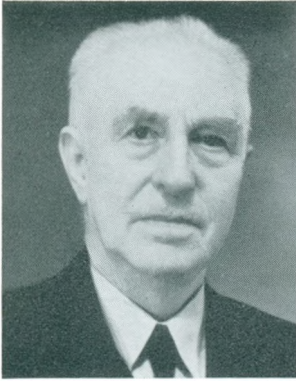

13. distrikt. **PEDER A. ANDERSEN**
landbrugskandidat, regnskabsfører
Højby Sjø

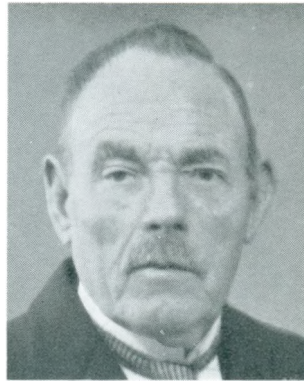

14. distrikt. **PETER LARSEN**
gårdejer
Abildøre

Holbæk amt

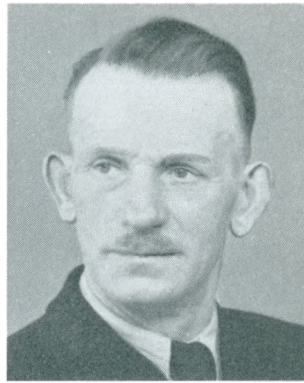
15. distrikt. **I. LARSEN**
bankbestyrer
Dianalund

16. distrikt. **S. P. HANSEN**
tømrermester
Dalby

17. distrikt. **MADS JENSEN**
husejer
Løve

18. distrikt. **J. CHR. SVANEENG**
murermester
Orø

Præsto amt

1. distrikt. **NIELS PEDERSEN**
gårdejer
Bakkebølle

2. distrikt. **LARS NIELSEN**
gårdejer
Hastrup

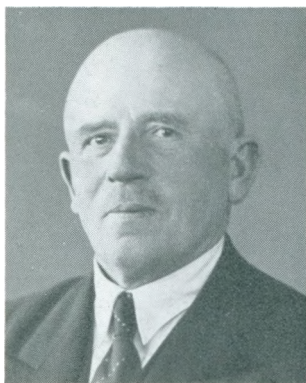
Præste amt

3. distrikt. **A. P. ANDERSEN**
gårdejer, kontorbestyrer
Kindvig

5. distrikt. **J. JACOBSEN**
tømremester
Klarskov

6. distrikt. **J. J. JENSEN-HOUGAARD**
rentier
Ring

7. distrikt. **HANS RASMUSSEN**
tømremester
Brandelev

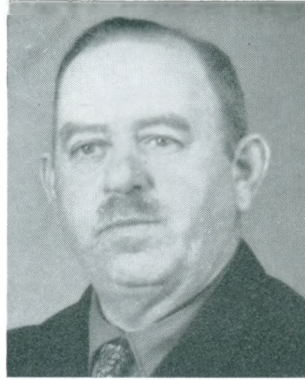
8. distrikt. **PETER OLSEN**
gårdejer
Vivede

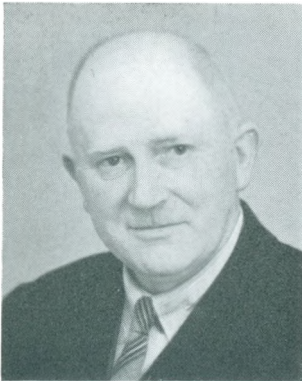
9. distrikt. **THORV. CHRISTENSEN**
murer
Alslev

10. distrikt. **AKSEL SJØLUND**
gårdejer
Hårlev

11. distrikt. **EJNAR P. NIELSEN**
gårdejer
Lund

12. distrikt. **N. LARSEN-SKOVLJ**
gårdejer
Klippinge

13. distrikt. **JENS JENSEN**
gårdejer
Barup

14. distrikt. **JENS P. CHRISTENSEN**
snedker
Dalby

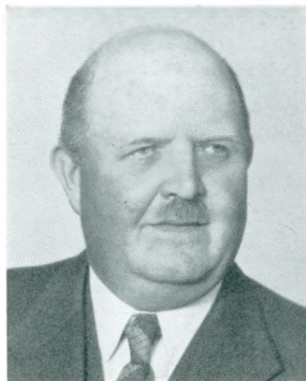

15 distrikt. **AAGE JENSEN**
målermester
Herfølge

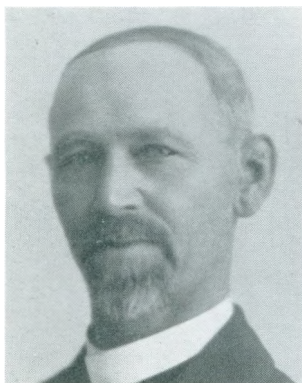
Præste amt

16. distrikt. **FR. FREDERIKSEN**
gårdejer
Slimminge

17. distrikt. **JOHS. HANSEN**
muremester
Bogø

18. distrikt. **PETER ANDERSEN**
parcellist
Toksværd

19. distrikt. **KNUD KNUDSEN**
gårdejer
Trællose

20. distrikt. **JOHS. NIELSEN**
gårdejer
Sandby

21. distrikt. **K. M. K. HANSEN**
parcellist
Vollerup

Præstø amt

22. distrikt. HARALD JENSEN
gårdejer
Koster

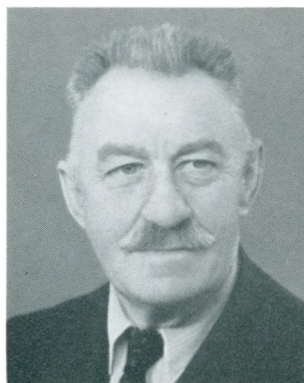

23. distrikt. JØLLIS JENSEN
gårdejer
Hjertebjerg

Sorø amt

1. distrikt. O. M. de PLACE OLSEN
proprietær
Vigersted

2. distrikt. HANS ANDERSEN
flv. karetmager
Balstrup

3. distr. S. J. HYLDEGAARD, R. af Dbg.
flv. sognefoged
Ringsted

4. distrikt. CHR. NIELSEN
gårdejer, sognerådsformand
Terslev Overdrev

Soro amt

5. distrikt. **H. J. ERIKSEN**
murermester
Haslev

6. distrikt. **H. A. HANSEN**
fhv. gårdejer
Sigersted

7. distrikt. **MAX PETERSEN**
gårdejer
Alsted

9. distrikt. **JENS P. JENSEN**
rentier, sparekassekasserer
Bromme

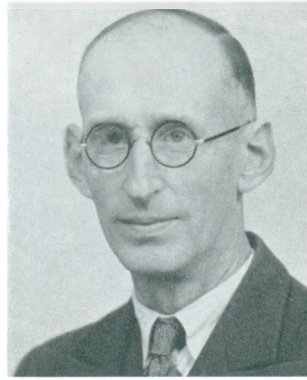
11. distrikt. **SOFUS LARSEN**
gårdejer
Hallelev

12. distrikt. **AXEL POULSEN**
tømrermester
Kelstrup

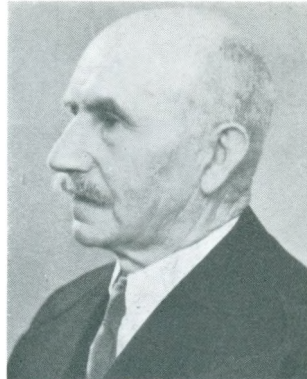
13. distrikt. **N. HANSEN NIELSEN**
gårdejer
Vemmelev

14. distrikt. **VERNER NIELSEN**
gårdejer, inspektør
Seerdrup

15. distrikt. **J. J. JENSEN**
gårdejer
Sørbymagle

16. distrikt. **CARL HANSEN**
gårdejer
Sandved

17. distrikt. **C. HANSEN**
gårdejer, sognefoged
Kyse

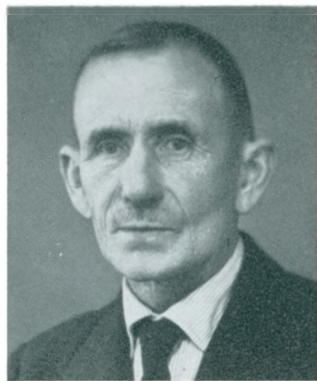

19. distrikt. **LAUR. JENSEN**
gårdejer
Sønder-Bjerge

Soro amt

20. distrikt. H. CHR. NIELSEN
gårdejer
Smidstrup

23. distrikt. H. JØRGEN HANSEN
gårdejer
Fårdrup

Mariibo amt

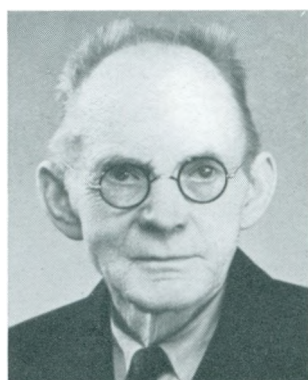
1. distrikt. CARL HANSEN
rentier
Øster-Kippinge

2. distrikt. OLE OLSEN
gårdejer
Nørre-Alslev

3. distrikt. HENRY BONDE
gårdejer
Gundslev

4. distrikt. L. ANDREASSEN
parcellist
Ravnstrup

5. distrikt, **H. DAMGAARD**
direktør
Nykøbing F.

6. distrikt, **LAUR. MORTENSEN**
tømrermester
Væggerløse

7. distrikt, **MORTEN MORTENSEN**
gårdejer
Bønnet

8. distrikt, **PEDER HVIID**
tømrermester
Stokkemarke

9. distrikt, **J. A. JØRGENSEN**
gårdejer
Sandvadet

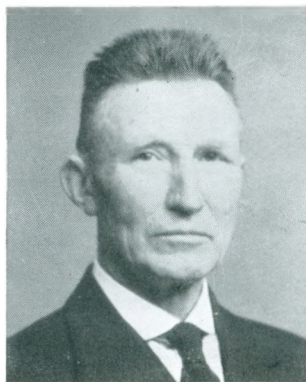

10. distrikt, **HANS MØLLER**
gårdejer
Sjundeby

Maribo amt

11. distrikt. **JOHS. CLAUSEN**
tømrermester, sognerådsformand
Kastager

12. distrikt. **FERDINAND PEDERSEN**
murermester
Almide

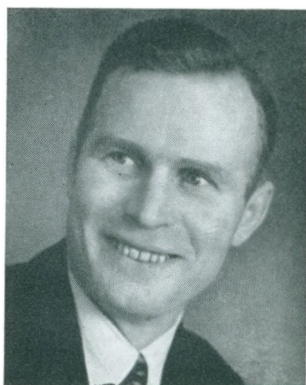
13. distrikt. **ALFRED JØRGENSEN**
gårdejer
Højreby

14. distrikt. **JOHS. KNUDSEN**
murermester
Hillested

15. distrikt. **ARNOLD ANDERSEN**
murermester
Ullerslev

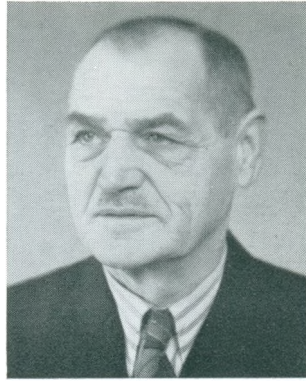

16. distrikt. **JENS FRIIS JENSEN**
gårdejer, vurderingsformand
Øster-Ulslev

Maribo amt

17. distrikt. H. J. LARSEN
muremester
Kettinge

18 distrikt. H. HOLM
gårdejer, sognefoged
Våbensted

19. distrikt. P. R. OLSEN
gårdejer
Femø

20. distrikt. P. ALBREKTSEN
gårdejer
Femø

Odense amt

1. distrikt. SV. RUDE LARSEN
blikkenslagermester
Særslev

2. distrikt. KR. HANSEN
gårdejer
Hudevad

Odense amt

3. distrikt. **ALFR. DINESEN**
gårdejer, sognefoged
Køng

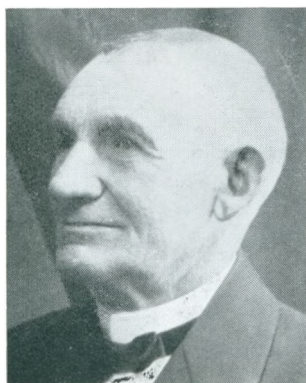
4. distrikt. **PETER G. FANGEL**,
guldsmed
Arup

6. distrikt. **KAI NIELSEN**
gårdejer
Kirke-Søby

7. distrikt. **HARALD KILDEMOES**
gårdejer
Bellinge

8. distrikt. **HANS JØRG. HANSEN**
kreditforeningsrepræsentant
Vejlby

9. distrikt. **HOLGER MADSEN**
gårdejer
Balslev

10. distrikt. **HANS LARSEN**
tømrermester
Søndersø F.

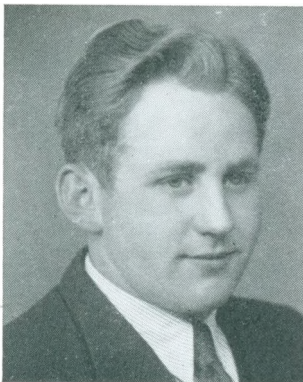
11. distrikt. **CHR. A. FREDBERG**
tømrermester
Otterup

12. distrikt. **H. BRØCHNER OLSEN**
gårdejer
Rørstev

13. distrikt. **MARKV. ANDERSEN**
gårdejer
Biskorup

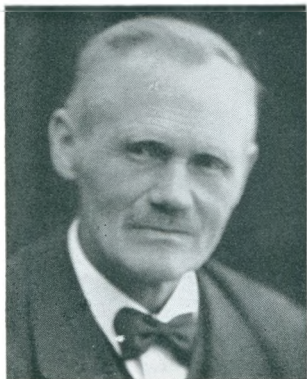

15. distrikt. **EDV. SIMONSEN**
tømrermester
Verninge

16. distrikt. **WILFR. CHRISTIANSEN**
snedkermester
Korup F.

Odense amt

17. distrikt. **KARL MADSEN**
frugtavlør
Hundslev Nymark

18. distrikt. **KARL NIELSEN**
tømrermester
Dalby

19. distrikt. **N. C. PRÆTORIUS**
forretningsfører
Odense

**Svendborg
amt**

1. distrikt. **GEORG RASMUSSEN**
kærtmager
Avslev

2. distrikt. **MARTIN HANSEN**
murermester, sognerådsformand
Refs-Vindinge

3. distrikt. **FR. HANSEN**
snedkermester
Ryslinge

4. distrikt. **JENS PEDERSEN**
gårdejer
Søllinge

5. distrikt. **KARL PEDERSEN**
tømrermester
Hesselager

6. distrikt. **N. P. NIELSEN**
tømrermester
Egense

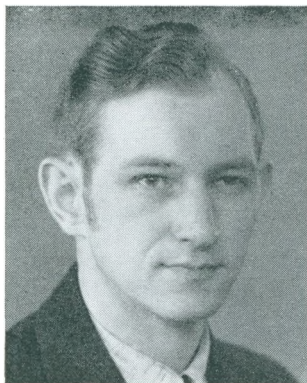

7. distrikt. **NIELS BECH**
tømrermester
Skårup F.

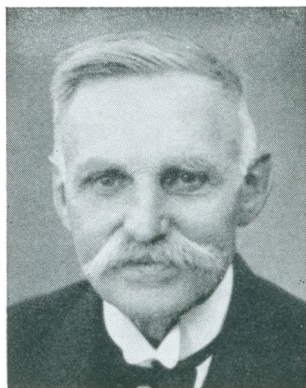

8. distrikt. **VALD. J. KUDSK**
murermester
Øster-Skerninge

**Svendborg
amt**

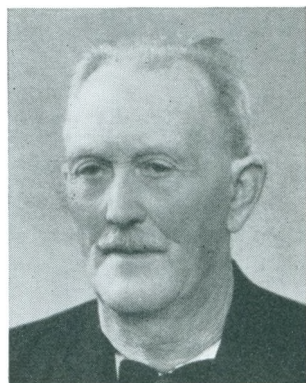
9. distrikt. **C. A. HANSEN**
snekermester
Allested

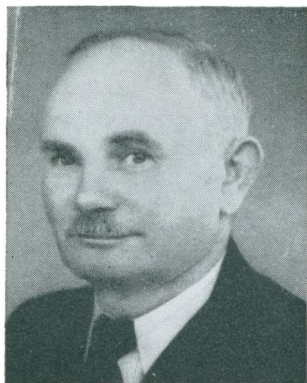
10. distrikt. **P. RASMUSSEN**
tømremester
Ollerup

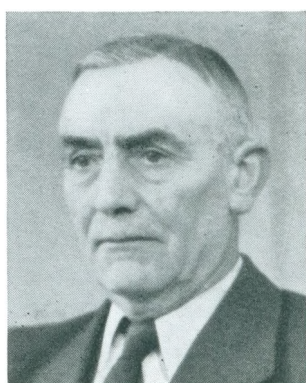
11. distrikt. **JENS MORTENSEN**
rentier
Vester-Hæsinge

12. distrikt. **PEDER OLSEN**
rentier, fhv. sognefoged
Håstrup

13. distrikt. **C. F. CLAUSEN**
muremester
Marstal

14. distrikt. **MARTIN HANSEN**
gårdejer, sognerådsformand
Tranderup

15. distrikt. L. P. MADSEN
snekermester
Søby

16. distrikt. JOHS SØRENSEN
gårdejer
Løkkeby

**Svendborg
amt**

17. distrikt. J. P. HANSEN
købmand
Hennetved

18. distrikt. ANTON HANSEN
snekermester
Turo

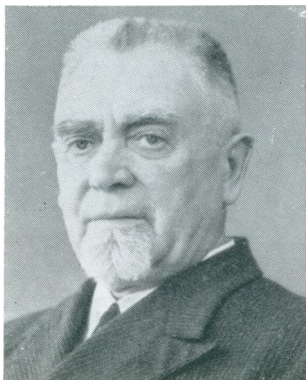
1. distrikt. MARCUS BLUM, R. af Dbg.
rentier
Rønne

2. distrikt. VIGGO PETERSEN
kreditforeningsrepræsentant
Åker

**Hornholms
amt**

Tillidsmænd ved brandskadeopgørelser

NIELS BECH
tømremester
Skårup F.

CARL MØLLER
arkitekt
Roskilde

VILH. OLSEN
bygmester
Ringsted

HOVEDKONTORETS FAST ANSATTE FUNKTIONÆRER

KNUD MADSEN
underdirektør

H. ARENTOFT, H. D.
afdelingschef

H. GROOT
kasserer

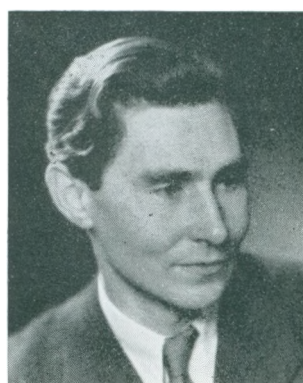
PAUL TYBJERG
arkitekt

POUL H. MØLLER
fuldmægtig

ELSE RASMUSSEN
overassistent

GEIR OLAFSSON
overassistent

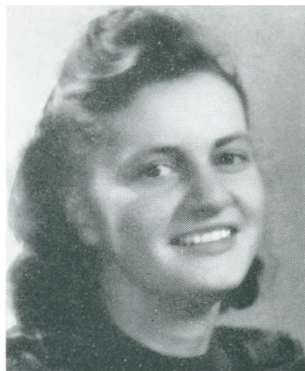
ERIK DREWSEN, II. D.
overassistent

EBBA HANSEN
assistent

BODIL CHRISTIANSEN
assistent

HØLEN MILBRAT
assistent

E. WALTHER PEDERSEN
assistent

ELLEN HANSEN
assistent

E. GRØNLUND ANDERSEN
assistent

SOLVEIG TOFT MADSEN
kontorelev